

Antoni Negre i Villavecchia (1931-2022)

Francesc Fontbona i de Vallescar

Acadèmic de número. francesc@francescfontbona.cat

Fa poc ens va deixar Antoni Negre i Villavecchia, mort a Barcelona el 22 de febrer del 2022, i que havia nascut, també a la nostra ciutat l'any 1931. Llicenciat en dret, va exercir d'economista i va tenir importants càrrecs bancaris, com el de director delegat del Banco de Vizcaya a Catalunya, des de 1976 fins a 1993, i esdevingué president de Banca Catalana el 1983, just quan aquesta entitat ja havia escapat del control dels seus fundadors. Entre el 1996 i el 1998 va presidir Eurochambres, associació que aplega a Brussel·les més de 1.200 cambres de comerç europees.

Però si avui recordem aquí Antoni Negre va ser per la condició de membre honorífic de l'Acadèmia de Sant Jordi que va adquirir en esdevenir president de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, càrrec que ocupà des del 1991 fins el 2002.

A part de la seva tasca estrictament econòmica, durant el seu mandat la Cambra va fer cessió del seu fons bibliogràfic a la Universitat Pompeu Fabra, fons que consta d'una col·lecció de 1.300 fullets de gran valor per a la història de l'economia de finals del segle XIX i principis del XX —que digitalitzats són consultables a la Memòria Digital de Catalunya—, i un fons de monografies i publicacions en sèrie d'uns 120.000 volums també sobre temes econòmics i empresarials, publicacions sovint difícils de localitzar en altres col·leccions documentals. El fons és íntegrament catalogat i classificat al Catàleg de la UPF i al CCUC.

La veritat és que a mi m'ha tocat fer aquesta semblança perquè ja soc un dels darrers supervivents actius dels que vàrem tenir tractes amb ell en aquella època de la seva presidència de la Cambra. Tanmateix la meua relació amb Antoni Negre va ser molt superficial, malgrat coincidir en el temps amb la meua primera etapa de membre de la Junta de Govern de l'Acadèmia. Tan sols recordo que —com ja resulta lamentablement habitual—, en el seu temps, la relació de l'Acadèmia amb la seva veïna Cambra de Comerç, va ser tan complicada com de costum solen ser la majoria de contactes nostres amb les successives juntes de la Cambra. Sempre hi ha hagut aquesta mena de friccions entre la nostra corporació acadèmica i la Cambra de Comerç, entitat nouvinguda a la casa Llotja de Mar, en la qual nosaltres hi som des del 1775 —o si es vol des del 1849— i ells en canvi hi són des de la seva fundació el 1886. Però el que és indiscutible és que la Cambra sempre ha estat socialment molt més poderosa que l'Acadèmia, i també econòmicament; i això ha provocat sempre, tant si com, no una dinàmica complexa de gestionar, en la qual m'abstindré de carregar-ne la responsabilitat a una banda o a l'altra.

FIGURA 1. Antoni Negre i Villavecchia.
Imatge extreta del web.

Tanmateix no tot foren friccions entre els veïns de la Llotja de Mar, en l'època que ara rememoro, sinó que va ser precisament Antoni Negre qui, conscient que a l'Acadèmia li mancava un piano en condicions per als freqüents concerts que ha de fer una entitat en què la Música hi és representada tan essencialment com la pintura o l'arquitectura, s'oferí a regalar-nos-en un. Negre era un gran mozartià, i la seva mare, Enriqueta Villavecchia, tan musicòfila com ell, morta ben jove, a quaranta anys, era un record melangiós i estimadíssim pel president de la Cambra, que va voler fer aquest gest en homenatge a la seva memòria. I així és que els membres de la secció de música de l'Acadèmia d'aleshores, s'ocuparen de buscar un piano de mitja cua prou digne per a ser tocat en els actes acadèmics i concerts, i alhora prou a l'abast econòmicament per a no abusar de la generositat de l'il·lustre donant. Aquest piano és el que fins ara ha estat en actiu a la nostra sala d'actes.

Recordem doncs ara a aquell economista sensible, i important figura ciutadana, arran de la seva desaparició recent.